

Osamostaljenje Hrvatske, posebice nakon postupnog smirivanja ratnih strahota, vratilo je i želju osječkim kuglačicama i

kuglačima da se vrate svakodnevici. Naravno, posljedice ratnih razaranja bile su transparentne, mnogo je kuglana oštećeno, a ona kulturna Kandidova u Frankopanskoj ulici izbrisana je zauvijek s osječkog tla. Ostale su tek neizbrisive uspomene, jer je baš taj objekt dugo, dugo bio gnijezdo najkvalitetnijeg kuglanja u istočnoj Hrvatskoj. No svakim danom sve je više kuglana osposobljeno za natjecanja, s tim što je već sezona 1992./93. pokazala nov zanos, stvoreni su neki novi klubovi, stasale su do uoči rata samo darovite, a izniknule su i posve nove snage...

MLADEŽ KRČI PUT

Naravno, sad su se pred svim sportašima, pa tako i kuglači(ca)ma, pojavili novi ciljevi. Vrhunac u karijeri (p)ostao je naslov državnog prvaka, ali sada na - hrvatskoj razini! Imponiralo je to što su reprezentativci mladi kuglači. **Mario Mušanić** i **Branislav Bogdanović** kao članovi Osijeka igrali su na Svjetskom juniorskom prvenstvu u Budimpešti i u B skupini zauzeli 2. mjesto, a **Zoran Prodanović** (Željezničar) sudjelovao je na Europskom kadetskom prvenstvu u Eppelheimu. Prethodno su se, dakako, istaknuli na prvenstvu Hrvatske, na kojem je **Mušanić** bio pojedinačni juniorski prvak (u Rijeci), a u paru s **Bogdanovićem** treći u paru iza »Željina« (kadetskog!) tandemom **Saša Andrijanić - Prodanović**. Momčad juniora Željezničara postala je vi-

Nova snaga za nove ciljeve

Piše: Dragutin KERŽE

KAKAV TANDEM - Mario Mušanić (lijevo) bio je '92 juniorski prvak Hrvatske, a s Branislavom Bogdanovićem činio je par za »bronicu« na istoj razini. I danas su sjajan dvojac

ceprvakom države (u Đurđevcu), a tri kolajne stigle su u Osijek i s kadetskog prvenstva Hrvatske: **Andrijanić** i **Prodanović** u paru i momčad Željezničara donijeli su "zlatu", **Bosak** i **Majerus** (IMK Slavonija) "bronicu" u paru, a **Mario Liović** (Osi-

jek) bio je viceprvak Hrvatske za podmladak (12-15 godina).

KONCENTRACIJA SENIORA

S obzirom na brojne igračke promjene, ali i stvaranje novih klubova, odnos snaga bitno se promijenio. Tako su kuglači Osijeka (sljedbenika Metalca OLT-a, u koji su se slili ponajbolji kuglači, nap.a.) zauzeli četvrto mjesto u Prvoj hrvatskoj ligi, koju je, baš 1993., Kandid napustio zbog slabog plasmana, na 12. mjesto. Ispod prvoligaškog natjecanja održavala su se na regionalnoj razini još tri prvenstva. U Trećoj ligi »istok« prvakom je postala IMK Slavonija, a Grafičar je zauzeo treće mjesto, poslije čega su »slavonijaši« kroz kvalifikacije s Termalom iz Daruvara ušli u Drugu hrvatsku ligu. Prvakom Četvrtelige (Zona Osijek) postao je Vodovod ispred Željezničara II i Poštara, a prva tri mjesta u Petoj ligi za područje Osijeka zauzeli su 1. Slavonija tref, 2. Tvornica ulja (Čepin), 3. Sapornia. Tron na pojedinačno-parovnim natjecanjima KSO Osijek zadržali su asovi stasali prije Domoinskog rata: Ali sada okupljeni u jednu sredinu - KK Osijek - **PAROVI: Miroslav Liović - Milan Ljubičić**, **POJEDINAČNO: 1. Nedjeljko Knežević**, 2. Ljubičić, 3. **Zdravko Terzić**. Na razini Zone Osijek poredak je bio nešto drukčiji - **PAROVI: Zdenko Granić - Knežević**; **POJEDINAČNO: 1. Ljubičić**, 2. Liović, 3. **Stjepan Štok**. Ovaj posljednji, međutim, okrunio se nazivom prvaka regije Slavonije i Baranje, a treći je bio **Milan Popović** (Slavonija, Osijek). Parovni primat odnio je tandem **Stjepanović - Glavaš** (Zanatlija, Nova Gradiška), kad su Liović i Ljubičić bili četvrti. U ženskoj regionalnoj konkurenciji parovne su prvakinje **Mara Čulo** i **Marijana Getbš** (IMK Slavonija), pojedinačno Čulo bila je također prva, a Getbš treća...

(nastavlja se)